

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

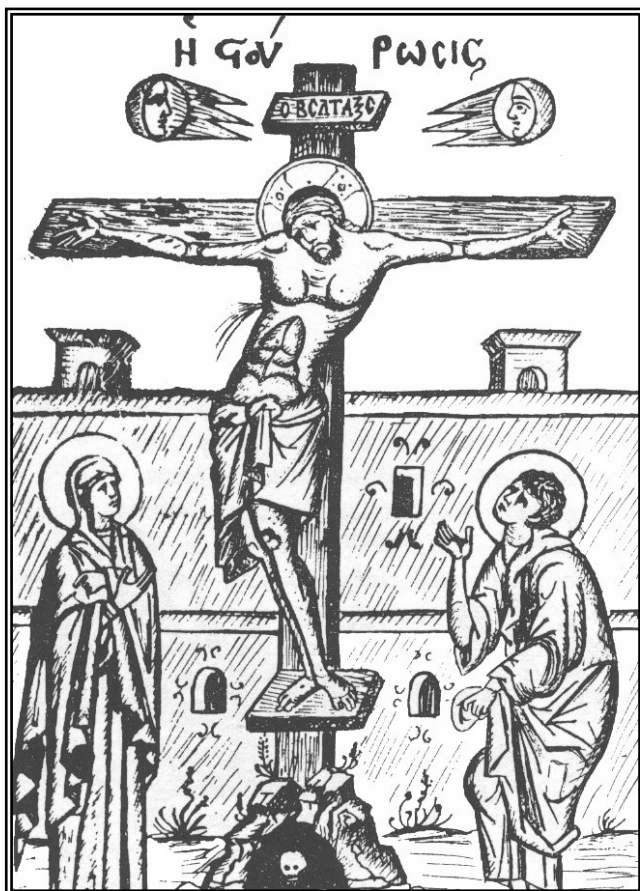
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 179

16 Ἀπριλίου 2006

Ὁ κρουνός τῆς ἀγάπης

Τοῦτες τίς μέρες, πού τίς σφραγίζει τό σταυρικό πένθος καί ἡ ἀναστάσιμη χαρά, ἀνακεφαλαιώνεται καί ἀνασταθμίζεται ὁλόκληρη ἡ παγκόσμια ἱστορία. Τό εὐφρόσυνο σκίρτημα τῆς πρωτόγονης φαντασίας. Τά ὁράματα, πού ἐνεργοποίησαν τό ἀνθρώπινο δυναμικό. Ὁ βαρὺς μόχθος, πού ἔγραψε τὴν ἱστορία. Ὁ ἀλάλητος στεναγμός, πού ἔπνιξε τίς καρδιές. Τό πικρὸ δάκρυ, πού ἔκαψε τὴν ἐλπίδα.

Οι άπροσδιόριστες éναλλαγές, πού φόρτισαν τό άνθρωπino γένος μέ διαμετρικά αντίθετες έμπειρίες. Οί άνελέντες συγκρούσεις, πού αίματοκύλησαν τόν πλανήτη. Όλα αυτά, σέ παράλληλη στήλη μέ τήν έκχυση τής θείας αγάπης, πού κορυφώνεται στή σταυρική Θυσία τοῦ Γολγοθά.

Κληρονόμος όλης αὐτῆς τῆς πολύπτυχης ιστορικῆς έμπειρίας καί μέτοχος στόν τραχύ, ύπαρξιακό προβληματισμό τῆς έποχῆς μου, κουβαλῶ καί αποθέτω μπροστά στό Σταυρωμένο Κύριό μου τήν έκσταση. Καί αφήνω νά βγεῖ από μέσα μου ὁ φόρτος τῶν άδυσώπητων έρωτηματικῶν. Αἴτημά μου, νά σταλάξει άνεση στήν ψυχή μου. Καί νά στεργιώσει μέσα μου τή γλυκειά γεύση τῆς άπερινόητης θεϊκῆς αγάπης.

● Αἰῶνες πέρασαν-ποιός ξέρει πόσοι-άπό τότε πού στήθηκε ὁ κόσμος καί περπάτησαν στή γῆ μας οἱ πρῶτοι άνθρωποι. Άπό τότε, ἴσαμε σήμερα, ἡ άχόρταγη περιέργείά μας δέ βάζει ὄρια στήν έρευνα τοῦ ὁρατοῦ καί τοῦ άπροσπέλαστου κόσμου. Ἡ έπιστήμη μας, πρωτόπειρη ἢ ξεδιγμένη, ψάχνει, πειραματίζεται, σωρεύει γνώσεις. Φέρνει κοντά μας τά μακρινά άστέρια. Στέλνει στό άπειρο τόν έρευνητή άνθρωπο καί τίς άτέλειωτες άπορίες του.

Όμως-έκκρεμότητα έμπονη-ἡ έπιστήμη, πού έρευνάει, μέ λεπτολόγο ακρίβεια, τό σύμπαν, πού αποφαίνεται, μέ θαυμαστή σαφήνεια, γιά τή σχέση τῶν ὕλικῶν στοιχείων καί έπαγγέλλεται εὐμάρεια στήν ανθρώπινη ύπόσταση, δέν άσχολήθηκε, ἴσαμε σήμερα καί δέν μᾶς έδωσε αὐθεντική καί πειστική άπάντηση στό ύπαρξιακό έρώτημα: «τί εἶναι ἡ αγάπη».

● Ἡ τεχνολογία μας, κατά τή μακρά ροή τῶν αἰῶνων, έπινόησε κατασκευές καί έστισε μηχανές, πού μεταμόρφωσαν άποφασιστικά τήν ὄψη τῆς γῆς μας καί ὀργάνωσαν, θετικά, τήν καθημερινότητα. Ένωσαν τίς μακρινές άποστάσεις. Εὐκόλυναν τή διακίνηση καί τήν επικοινωνία. Άξιοποίησαν τόν ὀρυκτό πλοῦτο. Όργάνωσαν τή βιομηχανία. Άνάδειξαν τή σύνολη ζωή σέ πολύπλοκη κατασκευή, ὅπου μηχανήματα καί άνθρωποι έντάσσονται, σάν έξαρτήματα, στόν κολοσόο τῆς παγκόσμιας φάμπρικας.

Όμως, αν καί αὐτή ἡ τεράστια φάμπρικα στρίμωξε ὅλους μας στήν ἴδια στέγη καί στόν ἴδιο μηχανισμό, δέν μᾶς έμαθε νά

αναγνωρίζουμε, στο πρόσωπο του διπλανού, τον αδελφό μας και να κοινωνούμε ισότητα στο ίδιο θησαύρισμα της αγάπης.

● Ο φιλόσοφος λογισμός, ή «περόεσσα» διάνοια, πού διψάει να έξιχνιάσει το μυστήριο του κόσμου και να ψάψει το νόημα της ύπαρξης, απ' αρχής κόσμου δέ σταμάτησε το τολμηρό βύθισμα στο κώρο του μεγάλου αινίγματος και την αποτύπωση στον πάπυρο ή στο χαρτί των φθεγμάτων του μυστικού διαλόγου. Άλλοτε μέ ταπεινά, προσεκτικά βήματα στον ιδεατό κόσμο και άλλοτε προελαύνοντας γοργά, μέ μόνο οδηγό τον όρθό λόγο ή την έλλαμψη και τή χειραγωγή της ίδιας της ιστορικής πραγματικότητας, πλέκει τό όραμα και δίνει άχνή διέξοδο στα συνταρακτικά έρωτήματα του ανθρώπινου προσώπου.

Όμως και ή φιλοσοφία δέ γέμισε μέ βεβαιότητα την ψυχή. Δέν κατάφερε να προσεγγίσει τον κρυφό, μυστικό πλούτο της αγάπης και να προσφέρει σε μās, τους έφήμερους όδοιπόρους της έρημης γης, τό έναυσμα να την αναζητήσουμε και να την μετουσιώσουμε σε βίωμα και σε πολιτισμό.

● Οί άπανωτές σεισμικές αναταράξεις και ανακατατάξεις του κοινωνικού χώρου, κατά τή μακρότατη περίοδο του ιστορικού βίου, έφεραν στο ήγετικό βάθρο διαφορετικά και, συχνά, αλλόκοτα σχήματα. Παρήλασαν στον ιστορικό στίβο τυραννίες, δημοκρατίες, φεουδαρχίες, όλοκληρωτικές ήγεμονίες, καθεστώτα θεμελιωμένα στην υπερφίαλη δύναμη του πλούτου ή στην τρομοκρατία των όπλων. Όλοι αυτοί, κατάφεραν να κοιμίσουν τους άφελείς και να συλήσουν τό παλάτι της έξουσίας. Πλάνησαν τους ρομαντικούς. Άλυσόδεσαν τους επαναστάτες. Πότισαν τή γη μέ τον τρόπο και μέ τό αίμα. Για την αγάπη δέν είχαν την πρόθεση, μήτε τή δύναμη, να πουν λέξη. Για την προσέγγιση της κάθε καρδιάς μέ την καρδιά του «πλησίον», για τό διάλογο της ψυχής, πού ρίχνει γέφυρες επικοινωνίας και φέρνει τή ζεστασιά, την έμπειρία της όμοψυχίας και της κοινής συμπόρευσης, δέ δίδαξαν, δέ νομοθέτησαν, δέν έπραξαν.

● Στον κόσμο μας και στην ιστορία μας, μόνη πηγή, μόνος κουνός της αγάπης-αίωνας τώρα-μένει ό Σταυρός του Γολγοθά. Ό σταυρωμένος Κύριος, πού σαρκώθηκε και βρέθηκε κοντά μας,

Πατέρας καί Ἀδελφός. Καί πού προσφέρθηκε Θυσία γιά τό ἐκλεκτό του δημιούργημα. «Δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν». Στηλώνουμε τό βλέμμα στό Σταυρό καί στόν καθηλωμένο Λυτρωτή μας καί μέσα μας ἔχει τό ἀποκαλυπτικό μήνυμα: «οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον...» (Ἰωάν. γ' 16). Καί, σέ ἓνα συνειρμό σωστικῆς διδασκῆς, ἀκοῦμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου Ἰησοῦ μας: «ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καί ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰωάν. ιγ' 34).

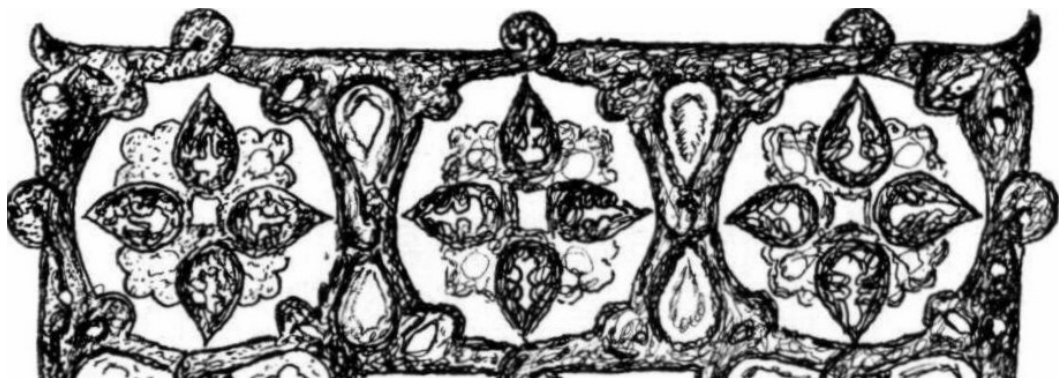
Ἄν ἡ ἀγάπη ἔχει βιωθεῖ στή γῆ μας καί σέ ὅσο βαθμό ἔχει βιωθεῖ, ἀποτελεῖ ἀπαύγασμα, ἔμπνευση καί σπορά τῆς θεϊκῆς Ἀγάπης, πού ἐκδηλώθηκε καί κορυφώθηκε στή Θυσία τοῦ Σταυροῦ.

Ἀνοίξτε, ἀδελφοί μου, τίς καρδιές καί πάρετε μέσα σας τό φῶς καί τή ζεστασιά τῆς Ἀγάπης τοῦ Σταυρωμένου. Αὐτή εἶναι ἡ καινούργια ἐμπειρία, πού μᾶς προσφέρεται τοῦτες τίς μέρες. Εἶναι ὁ ἀσπασμός τῆς ζωῆς, πού λυτρώνει καί ἀνακαινίζει τή φθαρμένη μας φύση. Πού μᾶς κάνει νά ζοῦμε τὴν ἀγάπη ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ, πανάκριβο καί ἀδιαπραγμάτευτο. Καί νά τή μεταποιοῦμε σέ ποιότητα ψυχῆς καί σέ σχέση ἀνεπιτήδευτου διαλόγου μέ τό συνάνθρωπο.

ΡΩΜΑΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΛΩΔΟΥ

*«Εἶλ' οὐ, σωτήρ μου τά ἐμά
 ἵν' ἐγὼ λάβω τά σά·
 κατεδέξω τό παθεῖν
 ἵν' ἐγὼ νῦν
 τῶν παθῶν καταφρονήσω·
 σὺ θανάτῳ ἀνέζησα·
 ἐτέθης ἐν τάφῳ
 καί εἰς οἴκησιν ἐμοί
 ἐδωρήσω παράδεισον·
 εἰς βάθος κατελθὼν
 ἐμέ ἀνύψωσας».*

*Πῆρες, Σωτήρα μου, τά δικά μου,
 γιά νά πάρω ἐγὼ τά δικά Σου.
 Καταδέχτηκες νά πάθεις
 ὥστε ἐγὼ, τώρα,
 νά καταφρονῶ τά παθήματα.
 Μέ τό θάνατό Σου ἀνέζησα.
 Μπῆκες στόν τάφο
 καί γιά κατοικία σέ μένα
 χάρισες τὸν παράδεισο.
 Κατέβηκες στό βάθος
 καί μένα μέ ἀνύψωσες.*

Οι μαύρες τρύπες

Θεόκλητος Κουμαριανός(δ)

Η έκπληξη είναι έμπειρία αμφίδρομη. Σέ κυριεύει καί σέ μαγεύει, όταν επιχειρείς νά εἰσχωρήσεις στίς ατέρμονες στοές τῶν ὕλικῶν ἢ πνευματικῶν πλουτοφόρων μεταλλείων. Ἀλλά καί σέ τρομάζει, όταν, ἀπό ἀνεμελιά, ἀπό ἔνοχη περιέργεια ἢ ἀπό χρέος, ἀφεθεῖς νά βυθιστεῖς στό σκοτεινό χάος τῶν βόθρων. Στήν πρώτη περίπτωση, ἡ ἀνακάλυψη ἀμείβει τό μόχθο καί κατακυρώνει τή χαρά. Στή δεύτερη, τό συναπάντημα μέ τή βρωμιά, πνίγει τή λειτουργικότητα τῶν αἰσθήσεων καί προκαλεῖ ἀηδία.

Καιρό, τώρα, ἀνακατεύουμε τή λυματολάσπη, πού ἔφησαν πίσω τους οἱ πρωτοβουλίες τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, γιά συμβατική καί εἰκονική αὐτοκάθαρση στό ἠθικά ἐκτροχιασμένο καί ἀποδιοργανωμένο Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καί σταματημό δέ βρίσκουμε. Μήτε στίς ἀνακαλύψεις τῶν σκοτεινῶν ἐπιστρωματώσεων. Μήτε στή φόρτιση τῆς ἐπώδυνης, ἀηδιαστικής ἐκπληξης. Ὅσο ἀναμοχλεύουμε τίς πληροφορίες

καί τά βρωμισμένα χαρτιά, τόσο μᾶς τυλίγει τό σκοτάδι καί μᾶς πνίγει ἡ μπόχα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βόθρου. Ὅσο προσπαθοῦμε νά ἐπισημάνουμε τή βαρύτητα τῶν ἐκτροπῶν καί νά ὑπογραμμίσουμε τήν ἀλλοτρίωση ἀπό τήν Ἀγιοπνευματική καί χαρισματική πράξη τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσής μας, τόσο τά στοιχεῖα, πού πέφτουν μπροστά μας, μᾶς πείθουν, πώς βρισκόμαστε στόν προθάλαμο τοῦ ἐρέβους.

Πεποίθησή μας, μετά τή διερεύνηση τῶν λίγων καί ἀποσπασματικῶν ντοκουμέντων, πού διέρρευσαν ἀπό τό ἐπτασφράγιστο Συνοδικό Ἀρχεῖο, εἶναι πώς δέν καταφέραμε νά φτάσουμε στόν ἀρχικό πομπό τοῦ κακοῦ. Ἐπισημάνσαμε κάποιους παράγοντες τῆς ἀνήθικης διαπλοκῆς. Ἀλλά δέν ἀνακαλύψαμε ὅλους τοὺς κρίκους. Καί ἀποσιωπήσαμε (γιά λόγους δημόσιου συμφέροντος) τήν ὁλοκλήρωση τῆς μελέτης. Τήν ἀμερόληπτη καί ἀδέκαστη συμπλήρωση τοῦ θολοῦ χρονικοῦ θά τήν κάνει ὁ αὐριανός ἢ ὁ μεθαυριανός Κανονολόγος ἢ ὁ ἱστορικός ἐπιστήμονας,

πού θά κινηθεῖ στήν ἔρευνά του μέ ἀνοιχτά ὅλα τὰ ἐρμάρια καί θά προχωρήσει στήν κατάστρωση τῶν συμπερασμάτων του, δίχως νά φιμωθεῖ ἀπό «διαπλεκόμενα» συμφέροντα ἢ ἀπό τήν «περιρρέουσα» τεχνητή καί ἄκρως ἀπατηλή λάμψη τῆς ὑποκριτικῆς ἀξιοπρέπειας.

Πρός τό παρόν καί γιά τήν, ἔστω καί ἀτελή, συμπλήρωση τῆς προβληματικῆς, πού ἐκδιπλώσαμε, στά τρία, προηγούμενα ἄρθρα μας, σχετικά μέ τήν ὑπόθεση τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ, θά ἐπιστρέψουμε στό ἀνακριτικό πόρισμα, πού κατάθεσε στό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων καί θά κοντοσταθοῦμε σέ κάποιες σελίδες του, πού, ἀπό μόνες τους, βοοῦν καί κράζουν, ὅτι ἡ ἀνάκριση ἦταν σικέ καί ὅτι ἡ ἀπαλλαγή τοῦ κατηγορούμενου ἦταν ἐκ τῶν προτέρων ἀποφασισμένη.

1. Καί γιά νά μήν μποῦμε, ἀπό τήν πρώτη στιγμή, στό κλίμα τῆς σοβαρῆς ἀναμέτρησης μέ τή δικαστική πλεκτάνη, θά ἐγγίσουμε, εἰσαγωγικά, τό δάχτυλο σέ μία, «ἐκ βαθέων», ἐξομολογητική κατάθεση τοῦ Θεόκλητου στόν ἀνακριτή, πού προσδιορίζει τήν πληρότητα(!) τῆς μορφωτικῆς καί ἰδιαίτερα, τῆς θεολογικῆς του κατάρτισης. Αὐτή ἡ αὐτοβιογραφική ἀποκάλυψή του δέν ἀναφέρεται στά κουσούρια, γιά τὰ ὁποῖα πολλάκις καί σέ πολλαπλά ἐπίπεδα κατηγορήθηκε, ἀλλά στά μορφωτικά του προσόντα, πού τὰ θαύμασε ὁ Χριστόδουλος καί τόν τίμησε μέ τόν ἀρχιερατικό μανδύα καί τή ράβδο τῆς ἐπισκοπικῆς ἐξουσίας.

Σέ μία στροφή τοῦ ἀπολογητικοῦ του ὑπομνήματος, ἀναφέρεται στίς ἐκκλησιαστικές ἐξελίξεις τῆς ταραγμένης περιόδου τοῦ 1974-1975, κατά τήν ὁποία, ὠριμος πιά νέος, ἀναζητοῦσε πρόσβαση στήν ἀνώτατη παιδεία καί ἀποσαφήνιση τῶν προοπτικῶν δράσης του στόν ἀγρό τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁμολογεῖ, λοιπόν, μπροστά στόν ἀνακριτή Μητροπολίτη: «...Ὅπως ἦταν φυσικό δέν πέτυχα στό Πανεπιστήμιο τότε...».

Δέν εἶμαι σέ θέση νά ἐξακριβώσω, πῶς διεγείρει τὰ ἀντανεκλαστικά τῶν ἀναγνωστῶν μου ἡ ὁμολογία τοῦ κ. Θεόκλητου, ὅτι «ὅπως ἦταν φυσικό» δέν πέτυχε στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἐκείνου ἔτους. Ἄν τόν ἄκουγε νά λέει: «δυστυχῶς, δέν πέτυχα», ἢ: «δέν εἶχα προλάβει νά ἐτοιμασῶ μέ ἐπάρκεια», θά θεωροῦσε, ὁ ὁποιοσδήποτε ἀναγνώστης, τήν κατάθεσή του ἔκφραση πόνου, πού δέν ἦταν ἔτοιμος γιά τή δοκιμασία τῶν ἐξετάσεων. Ἡ φράση, ὅμως, «ὅπως ἦταν φυσικό, δέν πέτυχα», ἐκφράζει πλήρη ἀνικανότητα νά ἐπιδοθεῖ στό ἄθλημα τῶν σπουδῶν. Γιά νά τό διατυπώσω μέ ὄρο ἀργκό, ἀποτελεῖ ὁμολογία, ὅτι ἦταν «μπουμπούνας» καί δέ διέθετε τήν ἀπαραίτητη ὀξύνοια, γιά νά περιηγηθεῖ στούς λειμῶνες τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ ἐπαλήθευση αὐτῆς τῆς ἀδυναμίας τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ διατυπώθηκε, σέ ἐπάλληλες εὐκαιρίες, ἀπό τοὺς Πανεπιστημιακοὺς καθηγητές, πού ἀναγκάστηκαν νά τόν κόψουν καί πέντε καί δέκα φορές, ἴσαμε νά τοῦ δώσουν τό σωστικό «πενταράκι».

Μετά ἀπό τήν ἐξομολογητική ἀναφορά στά μορφωτικά του προσόντα,

ἄς προχωρήσουμε στὰ μείζονα στοι-
χεῖα τῆς ἀνακριτικῆς δολοπλοκίας.

2. Μὲ τὴν εὐκολία, μὲ τὴν ὁποία ἕνας
σαλτιμπάγκος πηδάει τὰ ἐμπόδια, ὁ
κατηγορούμενος Θεόκλητος Κουμαρι-
ανός ἐπιχειρεῖ, σέ ὅλο τό χρονικό διά-
στημα τῆς ἀνάκρισης, νά ὑπερπηδή-
σει τίς σοβαρότατες καταθέσεις, πού
τόν ἔστησαν ὑπόδικο.

Γιὰ τόν ἀδιάβλητο λειτουργό τῆς Ἐκ-
κλησίας, τόν μάρτυρα Μητροπολίτη
Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνο, τολμáει
νά διατυπώσει μομφές, γιὰ νά ἀποδυ-
ναμώσει καί νά ἐξουδετερώσει τὴν πο-
λυεδρική, συγκλονιστική καί ὑπεύθυνη
κατάθεσή του. Ἀνάμεσα στὰ πολλά,
εἶπε:

«Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μαρτυρίαν
τοῦ πρώην Θεσσαλιώτιδος Κωνσταν-
τίνου, παρετήρησα ὅτι ἀναφέρεται εἰς
γεγονότα μὴ πραγματικά, ὑποθετικά
καί χαλκευμένα. Ὁ ἴδιος δέν γνωρίζει,
δέν εἶδε, ἀλλὰ ἄκουσε. Τὰ "γεγονότα"
πού ἀναφέρει διαψεύδονται ἀπὸ ἄрке-
τούς μάρτυρες, ἂν καί τούς ἐπικαλεῖ-
ται, ὅπως τόν Σεβασμιώτατον Μητρο-
πολίτην Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Ἀλέξιον
καί τούς ἀρμοδίους Ἀξιωματικούς τῆς
Ἀστυνομίας. Δι' ὅσα λέγει διὰ τὴν παι-
δικήν μου ἡλικίαν, ἐπλανήθη ὁ Γέρων
ἐνδεχομένως ἀπὸ τόν π. Γρηγόριον Χα-
τζηνικολάου, τόν ὁποῖον βεβαίως καί
ἐπικαλεῖται καί διὰ τόν ὁποῖον θά
ἀναφερθῶ κατωτέρω».

Σχόλιο πρῶτο: Τὰ γεγονότα διαψεύ-
δονται ἀπὸ ἀρκετούς μάρτυρες. Ἀπὸ
τούς ἄλλους, τούς πολλούς, πού ἀνάγ-
κασαν τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο
νά ταξιδέψει στὴν Καρδίτσα καί, δημό-
σια, νά προσπαθήσει νά ἀποσβέσει τό

σκανδαλισμό, δέ διαψεύδονται. Ἀντί-
θετα, ὑπομνηματίζονται καί ἀναμε-
ταδίδονται. Αὕτῃ ἡ πραγματικότητα
γιατί δέν ἀπασχόλησε τόν ἀνακριτῆ;

Σχόλιο δεύτερο: Γιὰ τὰ κουσουρία
τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Θεόκλητου...
«ἐπλανήθη ὁ Γέρων»(!!!). Ἀλλὰ μέ κανέ-
να ἐπιχείρημα καί μέ κανένα στέρεο
συλλογισμό δέν ἀποδεικνύεται, ὅτι «ἐ-
πλανήθη ὁ Γέρων». Καί μόνο τό γεγο-
νός, ὅτι τὰ ἡγετικά μέλη τῆς Χρυσο-
πηγῆς, ἀπὸ τὴ νεανική ἡλικία τοῦ Θεό-
κλητου, ἴσαμε τὴ στιγμή, πού ὑπέβαλε
τὴν παραίτησή του ἀπὸ τόν Μητροπο-
λιτικό θρόνο, τοῦ καταμαρτυροῦσαν
μύρια ὅσα καί δέ συμφώνησαν ποτέ
μὲ τὴν ἀνάδειξή του σέ Μητροπολίτη,
ἀποτελεῖ πειστήριο, ὅτι ὁ Μητροπο-
λίτης Κωνσταντῖνος δέν «ἐπλανήθη»,
ἀλλὰ κατάθεσε τὴν «περιρρέουσα»
«ἔξωθεν κακὴ μαρτυρία».

Μὲ τὴ μονοκοντυλιά τῆς ἀμηχανίας
ἀπαντáει καί στίς κατηγορίες, πού δι-
ατύπωσε σέ βάρος του ὁ δημοσιογρά-
φος τοῦ Βόλου Γεώργιος Καρεκλίδης:

«Γιὰ τὰ 16 ἐρωτήματα τοῦ κ. Καρε-
κλίδη πού ἀναφέρει στὴν "Πρώτῃ" τῆς
8.2.2005 λέγω ὅτι εἶναι ἀποκυήματα
νοσηρᾶς φαντασίας ἰδιοτελῶν πληρο-
φοριοδοτῶν του. Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ πὺς
πηγές του ἄς τίς ὀνομάσει καί θά ἀ-
παντήσω».

Σχόλιο πρῶτο: Ἄς δεχτοῦμε, ὅτι τὰ
ἐρωτηματικά τοῦ Καρεκλίδη, πού τόν
ξετινάζουν, εἶναι «ἀποκυήματα φαν-
τασίας ἰδιοτελῶν πληροφοριοδοτῶν
του». Ὅμως, δέν παύουν νά εἶναι συγ-
κεκριμένες ἐπιστημάνσεις. Καί, ταυτό-
χρονα, προβλήθηκαν καί ἔγιναν γνω-
στά, ὡς ἐπώνυμα δημοσιεύματα. Πῶς
ἀντέδρασε; Καί πῶς τὰ ἀντιμετώπισε;

Ούτε τὰ ἀνασκεύασε, οὔτε τὰ παρέπεμψε στὸν εἰσαγγελέα. Τὰ λούστηκε, δίχως νὰ βγάλει μιλιὰ. Ἄφησε τὰ ἔρωτήματα νὰ κυκλοφοροῦν στὴν κοινωνία τοῦ Βόλου καί σ' ὁλόκληρη τὴν ἑλληνική ἐπικράτεια. Καί δὲν ἔνοιωσε τὴν ἀνάγκη νὰ περιφρουρήσει, μέ μιὰ σοβαρὴ ἀπολογία ἢ μέ τὴ μάχαιρα τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ἀρχιερατικὸ του κύρος.

Σχόλιο δεύτερο: Ἡ πρόκληση νὰ κατονομάσει ὁ δημοσιογράφος Καρεκλίδης τίς πηγές του, γιατί δέ διατυπώνεται μέ δικαστικὴ ἐντολή; Γιατί λέγεται, τόσο χαλαρά καί τόσο ἀόριστα στὸν ἀνακριτὴ του Μητροπολίτη καί δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ ἀποκάλυψη τῶν πηγῶν μέ τὴν ἐντολή τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου, ἢ καί μέ τὴ διερεύνηση ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴ τῆς ἀκρίβειας τῶν ἔρωτημάτων τοῦ Καρεκλίδη;

Ὑπάρχει καί τὸ θέμα τοῦ λιβέλλου σέ βάρος τοῦ Κουμαριανοῦ, πού κυκλοφόρησε εὐρύτατα στό Βόλο, μετὰ τὴν ἀναγγελία, ἐκ μέρους τοῦ Χριστόδουλου, ὅτι τὸν προορίζει γιὰ διάδοχό του, καί, πού ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ἀποσβεστεῖ ἀπὸ τὸ πινάκιο ἡ ὑποψηφιότητά του καί νὰ ἀναδειχθεῖ ἄλλος στό Μητροπολιτικὸ θρόνο τοῦ Βόλου.

Γιὰ τὴν ἐξέλιξη αὐτὴ, ὁ Θεόκλητος, ἀπολογούμενος, καταθέτει:

«Ὁμιλεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Κωνσταντῖνος καί ἀναφέρεται καί εἰς τὸν λιβέλλον, πού ἐκυκλοφόρησεν εἰς τὸν Βόλον. Συγκεκριμένως λέγει γιὰ παλαιαὶκή ἐξέγερσιν. Οὐδέν ἀναληθέστερον τούτου. Ἐχω τὴν πεποίθησιν χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ τὸ ἀποδείξω, ὅτι συντάκτης τοῦ λιβέλλου εἶναι ὁ π. Γρηγόριος Χατζηνικολάου καί οἱ σὺν αὐτῷ. Ἡ κοινωνία τοῦ Βόλου οὐδ' ἐπὶ στιγμῇ

ἀπεδέχθη τίς κακοήθειες αὐτῆς...».

Σχόλιο πρῶτο: Ὁ Θεόκλητος Κουμαριανὸς ἔχει πεποίθησι, πῶς συντάκτης τοῦ λιβέλλου εἶναι ὁ π. Γρηγόριος Χατζηνικολάου. Θὰ ἀντιτάξω τὸ συλλογισμό, πού ἐξέθεσα παραπάνω. Γιατί δὲν προσέφυγε στὴ δικαιοσύνη, γιὰ νὰ ζητήσει τὴν τιμωρία τοῦ «συκοφάντη»;) του καί τὴν προστασία τῆς τιμῆς του; Ἄν ὁ ἴδιος δὲν μποροῦσε νὰ ἀποδείξει τὴν ταυτότητα τοῦ λιβελλογράφου, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία εἶχε τὴν εὐχέρεια καί τὸ χρέος νὰ τὸν ἀναζητήσει καί νὰ τὸν παραπέμψει στό ἀκροατήριον. Μετὰ τὴν ἀκροαματικὴ διαδικασία, ὁ συκοφάντης(;) λιβελλογράφος θὰ στιγματιζόταν γιὰ τὴν πράξη του καί ὁ συκοφαντημένος(;) Θεόκλητος θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀντιτάξει στοὺς ἐπικριτὲς του, χρήστες τῶν πληροφοριῶν τοῦ λιβέλλου, ὅτι ἐγκληματοῦν, ἀντιγράφοντας καί διασπείροντας τίς συκοφαντίες, πού ἐπινόησαν καί διακίνησαν οἱ ἀσυνείδητοι κάλαμοι.

Σχόλιο δεύτερο: Ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ κοινωνία τοῦ Βόλου «οὐδ' ἐπὶ στιγμῇ ἀπεδέχθη τίς κακοήθειες αὐτῆς». Τότε, γιατί δὲν ἔγινε Μητροπολίτης στό Βόλο. Ἀφοῦ οἱ κακοήθεις διαδόσεις δὲν ἔγιναν ἀποδεκτές ἀπὸ τὴν εὐρύτερη τοπικὴ κοινωνία, μένει αἰνιγματικὴ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ σχεδιασμοῦ καί ἡ ἀπόσυρση τῆς ὑποψηφιότητάς του ἀπὸ τὴν μητροπολιτικὴ ἔδρα τοῦ Βόλου.

Καί κάτι ἀκόμα. Ἄν οἱ διαδόσεις δὲν ἔγιναν ἀποδεκτές, τότε πῶς ἐξηγεῖται, ὅτι ἀπὸ τὸ 1998 ἴσαμε σήμερα ὁ τοπικὸς Τύπος ἀσχολεῖται μέ τὰ σκάνδαλά του καί ψέγει καί τίς δικές του συμπεριφορές καί τίς συμπεριφορές τοῦ Χριστόδουλου, πού ἐπιμένει νὰ τὸν διατηρεῖ στό στενὸ ἐπιτελικὸ του περιβάλλον;

Καί τό ακόμη παραδοξότερο. Ὁ ἀπολογούμενος Κουμαριανός βεβαιώνει τόν ἀνακριτή του, ὅτι ἡ κοινωνία τοῦ Βόλου δέν σκανδαλίστηκε. Καί λίγες γραμμές παρακάτω, ἀντιμετωπίζοντας τήν κατάθεση τοῦ ἀκέραιου καί ἄψογου Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου, ἐπαναλαμβάνει τόν ἰσχυρισμό, ὅτι δέν ὑπῆρξε πρόκληση τοῦ λαοῦ ἀπό τόν σκανδαλώδη βίο του. Δηλώνει: «Ὁ Σεβασμιώτατος Κωνσταντῖνος λέγει ὅτι παρητήθην ἐξ αἰτίας τῆς σκανδαλώδους βιοτῆς μου. Ὅχι, δέν εἶναι ἔτσι».

Διαβάζοντας αὐτή τήν ἔντονη δι-
αμαρτυρία, θά διερωτᾷσθε, ἀσφαλῶς, ποιοί νά εἶναι ἄραγε οἱ λόγοι, πού τόν ὀδήγησαν-ἄρον, ἄρον-στήν παραίτησή του; Ἀφοῦ δέν ὑπῆρξε σκανδαλώδης βιοτή, πού νά προκάλεσε καθολική ἀντίδραση, τί εἶναι ἐκεῖνο, πού τόν ἔσπρωξε βίαια στήν παραίτηση; Γιά νά διαφωτιστεῖτε, δέν ἔχετε, παρά νά διαβάσετε τήν ἀμέσως ἐπόμενη πρόταση τῆς ἀπολογίας του: «Παρητήθην ἀπό ἀξιοπρέπειαν καί εὐθιξίαν διὰ νά καταπαύσῃ ὁ σάλος καί νά μειωθῇ καί νά κατευνασθῇ ὁ παραπικρασμός καί ὁ σκανδαλισμός τῶν πιστῶν». Στήν προηγούμενη ἐνότητα τοῦ λόγου τοῦ ὑποστήριξε, πώς ὁ λαός δέ σκανδαλίστηκε. Ἀντίθετα στάθηκε στό πλευρό του καί τόν ἐνίσχυσε. Καί στή συνέχεια, λές καί εἶχε λησμονήσει τί εἶπε πρὶν ἀπό κάποια δευτερόλεπτα, βεβαίωσε, πώς παραιτήθηκε γιά νά προλάβει τό σκανδαλισμό καί τόν παραπικρασμό τοῦ λαοῦ. Βρίσκετε εἰρμό σ' αὐτό τό ἀπολογητικό κομμάτι ἢ σύγχυση φρενῶν καί λόγων;

3. Θά περάσουμε σέ ἄλλο αἰνιγματικό κομμάτι τῆς ἀπολογίας Κουμαριανοῦ καί τῆς κριτικῆς ἐπεξεργασίας του ἀπό τόν ἀνακριτή Μητροπολίτη Ξάνθης Παντελεήμονα.

Στήν ἐκκλησιαστική ἐπικαιρότητα, καθ' ὅλο τό διάστημα τοῦ 2005, στίς στήλες τῶν ἐφημερίδων καί στά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων ἔπαιζε τό πρόσωπο καί τά καμώματα τοῦ πρώην ἀρχιμανδρίτη καί πρώην προϊσταμένου τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ γραφείου καί ξνοικου τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς κατοικίας, τότε Σεραφεῖμ καί τώρα Νικολάου Κουλουσούσα.

Ὁ Κουλουσούσας, φυσιογνωμία προβληματική καί αἰνιγματική, προωθήθηκε, μέ πηδήματα ἀντιλόπης, στά ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα καί προβλήθηκε ὡς προϊστάμενος τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί προνομιοῦχος συνδαιτυμόνας καί παρακοιμώμενός του. Καί, ξαφνικά, ἐνῶ ἀπολάμβανε στό ἀκέραιο τίς εὐνοίες τοῦ προϊσταμένου του καί τά προνόμια, τά συνακόλουθα τῆς συγκατοίκησης μέ τόν κάτοχο τοῦ «ὑπατου ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος»(!!!), ἄλλαξε γνώμη καί πορεία. Μέ τήν ἀγένεια καί τήν τραχύτητα ἐνός ἄξεστου ἔφηβου, ἀρνήθηκε τήν ἱερωσύνη του, πέταξε τά ράσα του στά μούτρα τοῦ εὐεργέτη του Ἀρχιεπισκόπου καί βγῆκε στόν κόσμο, «γιά νά ζήσει τή ζωή του».

Τό σενάριο Κουλουσούσα, ὅπως σκηνοθετήθηκε καί ὅπως ἐξελίχθηκε, ἀφήνει ἐντελῶς ἔκθετο τόν Μητροπολίτη Κουμαριανό καί χρεώνεται, ὡς λογαριασμός ἠθικῆς ἀμφισβήτησης, στόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Τά Μέσα τῆς Μαζικῆς Ἐνημέρωσης τό πρόβαλαν μέ ἔμφαση. Καί οἱ παράγοντες, πού

ζητούν συνέπεια καί ἥθος στήν καθέδρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης, τό χαρακτηρίσαν ὡς σημάδι ἀνατροπῆς τῆς μακραίωνης Πατερικῆς Παράδοσης.

Θά περίμενε κανεῖς ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης Ξάνθης Παντελεήμων, νά ἐρευνήσῃ, μέ εὐσυνειδησία καί προσοχή τήν ὑπόθεση Κουλουσούσα καί νά ἐπισημάνῃ τίς εὐθύνες τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ, πού τόν προώθησε, ἀπερίσκεπτα καί ὑποπτα στήν ἱερωσύνη καί πού τόν ἐγκατέστησε, ἄγνωστο μέ ποιά σκοπιμότητα, στόν ἀρχιεπισκοπικό οἶκο. Ἀλλά, μιά τέτοια ἐρευνα δέν τήν ἔκανε ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης. Ἀρκέστηκε στίς θολές ἐξηγήσεις, πού ἀράδιασε μέ τήν ἀπολογία του ὁ προστατευόμενος ἀπό τόν Χριστόδουλο καί προστάτη τοῦ Κουλουσούσα τέως Μητροπολίτης.

Μεταφέρω τό σχετικό τμήμα τῆς προβληματικῆς ἀπόκρισῆς του.

«...Ἀναφέρεται ὁ Σεβασμιώτατος Κωνσταντῖνος καί εἰς τόν π. Σεραφεῖμ Κουλουσούσαν, ἥδη αὐτογνωμόνως ἀποσηματισθέντα. Τόν π. Κουλουσούσαν, ἐχειροτόνησα εἰς τήν Καρδίτσαν ἀπό ὅπου καί κατάγεται, διέμενε ὁμως εἰς τά Νέα Λιόσια, ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβον πληροφορίας ἀπό τόν Καθηγητήν Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτον, τόν Σχολάρχην τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Βελλᾶ π. Δημήτριον Ἀργυρόν καί τόν μακαριστόν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς Παντοκράτορος π. Βησσαρίωνα, οἱ ὅποιοι μοῦ ἐδήλωσαν ὅτι ἐπρόκειτο περί ἐνός ἀκαταγνώστου, ἱκανοτάτου καί πιστοῦ νέου. Ὁ πὴν ἐποχὴν ἐκείνην πνευματικός του πατήρ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζητήσαμεν συμμαρτυρίαν, μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι συναινεῖ μόνον νά γίνῃ ἔγγαμος

ἢ νά πάῃ στό Ἅγιον Ὄρος. Εἰς τὴν εὐλογον ἐρώτησίν μου διατί, μοῦ εἶπε ὅτι θά μοῦ πῇ... Ἐκρίνα, μετὰ ἀπὸ βάσανον, ὅτι μπορῶ νά τὸν χειροτονήσω. Θλίβομαι βέβαια τώρα καί πονῶ πνευματικά διὰ τὴν παροῦσαν ἐξέλιξιν. Ἡ ἀπόφασίς του ὁμως ἦτο ἀπολύτως προσωπικὴ ἂν καί προσεπάθησα ἐπὶ διετίαν νά τὸν μεταπείσω εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ βεβαίως τὰ περὶ αὐτοκτονίας καὶ ἀνηθικοῦ βίου εἶναι ἀναληθῆ. Προσκομίζω καὶ δῆλωσιν τοῦ Νοσοκομείου καὶ σχετικὴν ἀναφοράν...».

Πόσο πειστικὴ εἶναι ἡ παράγραφος αὐτὴ τῆς κατάθεσης Κουμαριανοῦ τό διαπιστώνει ὁ ἀναγνώστης μέ τὴν πρώτη ματιά. Ἐμεῖς θά ὑπογραμμίσουμε κάποιες ἀποκαλυπτικές φράσεις.

Σχόλιο πρῶτο: Ὁ Κουλουσούσας, καί μόνο, πού βγῆκε μερικές φορές στό παράθυρο τῆς τηλεόρασης, ἔδωσε τό στίγμα του. Τόν μέτρησαν καί τόν ζύγισαν ὅλοι οἱ τηλεθεατές καί ἡ κρίση τους πέρασε στα μέσα ἐνημέρωσης ὁμόφωνη. Ἀκόμα, ὁ ἔμπειρος πνευματικός του, μέ τή ρητὰ συνομολογημένη μὴ συμμαρτυρία του, εἶχε ἀποκλείσει τό ἐνδεχόμενο νά χειροτονηθεῖ ἄγαμος κληρικός. Ποιὰ ἦταν τὰ κριτήρια, πού ἔκαναν τόν κ. Θεόκλητο νά ὑπερκεράσει τὴ συμβουλή του καί νά τόν χειροτονήσῃ ἄγαμο; Καί μέ ποιές ἐγγυήσεις, ἀλλὰ καί μέ ποιό ρόλο τόν λάνσαρε στήν κατοικία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου; Αὐτά τὰ ἐρωτήματα οὔτε ἐρευνήθηκαν, οὔτε ἀπαντήθηκαν.

Σχόλιο δεύτερο: Ὁ κ. Θεόκλητος βεβαιώνει στήν ἀπολογία του, ὅτι ἐπὶ διετία ὁλόκληρη καί ἐνῶ ὁ Κουλουσούσας βρισκόταν στήν Ἀρχιεπισκοπή, προσπαθοῦσε νά τόν ἀποτρέψῃ ἀπὸ

τοῦ νά πετάξει τά ράσα καί νά βεβηλώσει τό μυστήριο τῆς ἱερωσύνης. Ὡστόσο, τόν ἄφηνε πλάϊ στόν Ἀρχιεπίσκοπο. Γιατί; Τί ὑπηρεσίες προσέφερε ὁ νεαρός αὐτός ρασοφόρος, πού τήν ἱερωσύνη τήν ἔπαιζε, τόσο ἐπιπόλαια, στή ρουλέτα τῆς κοσμικότητας, μέσα στό ἀρχιεπισκοπικό σπίτι; Καί πῶς καί γιατί ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τόν κρατοῦσε κοντά του; Ἄν τά πράγματα ἐξελίχθηκαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο, ἄν οἱ ἀνοχές τῶν ὑπεύθυνων ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν προκάλεσαν γενικό σκανδαλισμό, ποιός θά θεραπεύσει τήν ἀνοικτή πληγή καί ποιός θά ἀπαλύνει τόν καθολικό πόνο;

Σχόλιο τρίτο: Ὁ κ. Θεόκλητος βεβαιώνει ὅτι «τά περί αὐτοκτονίας καί ἀνθηθίκου βίου εἶναι ἀναληθῆ». Ὡστόσο, σέ ἄλλη σελίδα τοῦ ἀνακριτικοῦ πορίσματος ἀναγράφεται, ὅτι ὁ ἴδιος κατέθεσε βεβαίωση τοῦ Νοσοκομείου Καρδίτσας, ἡ ὁποία πιστοποιεῖ, ὅτι ὁ Κουλουσουσας εἰσήχθη καί νοσηλεύτηκε γιά μιὰ μέρα, ἐξ αἰτίας φαρμακευτικῆς δηλητηρίασης: «Ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνάκρισις, κατά τήν ἀπολογία αὐτοῦ κατέθεσεν τό ὑπ' ἀριθμ. 1722/16.2.2005 Πιστοποιητικόν τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Καρδίτσας-Τμήμα κίνησης Ἀσθενῶν, διά τοῦ ὁποίου ἡ ὑπογράφουσα Διευθύντρια τοῦ Νοσοκομείου κ. Πολυξένη Κολοκυθᾶ πιστοποιεῖ ὅτι ὁπως φαίνεται ἀπό τό τηρούμενο μητρώο ἀσθενῶν τοῦ Γ.Ν.Ν.Κ., ἀσθενής μέ τά στοιχεῖα ΚΟΥΛΟΥΣΟΥΣΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ τοῦ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, πού γεννήθηκε ΑΘΗΝΑ, εἰσήχθη τήν 24.8.2001 καί ἐξῆλθε ἀπό τό Νοσοκομεῖο στίς 25.8.2001 ἀπό τήν Κλινική Β' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟ Ν.Φ. Δ.-ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΗ».

Ἡ ἐπίσημη αὐτή βεβαίωση τοῦ Νο-

σοκομείου εἶναι ἀρκετά εὐγλωττη, πού νά μήν ἔχει ἀνάγκη νά ἀναλυθεῖ. Οἱ ἐρμηνεῖς, πού δόθηκαν ἀργότερα γιά νά ἀποχρωματίσουν τή «φαρμακευτική δηλητηρίαση» καί νά τήν παρουσιάσουν ὡς τυχαῖο συμβάν, εἶναι ἀστεῖες. Τό «παιδί» εἶχε κάποιες ἀπογοητεύσεις καί ἀποφάσισε νά τερματίσει τή ζωή του.

Τό περίεργο εἶναι, ὅτι ἡ χειροτονία του σέ πρεσβύτερο ἔγινε μετά τήν ἀπόπειρα αὐτοκτονίας καί, μάλιστα, μέ τήν τιμητική παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου. Καί, στή συνέχεια, πῆρε καί τήν προαγωγή καί ἔγινε ὁμοτράπεζος καί ὁμόσκηνος τοῦ Χριστόδουλου στήν ἀρχιεπισκοπική κατοικία. Τό «γιατί» καί τό «πῶς» εἶναι τά αἰνίγματα, πού δέν τόλμησε νά τάλυσει οὔτε ἡ ἀνάκριση, οὔτε ἡ ἐπίσημη Συνοδική Διάσκεψη.

4. Ὁ ἀνακριτής, Μητροπολίτης Ἐάνθης Παντελεήμων, μέ διακριτικότητα ρώτησε τόν κατηγορούμενο:

«Λέγει (ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος) ὅτι χειροτονήσατε κάποιον καταδικασθέντα γιά ναρκωτικά. Ἀληθεύει;».

Στό ἐρώτημα αὐτό, ὁ κατηγορούμενος Θεόκλητος Κουμαριανός, ἔσπευσε νά ἀπαντήσει:

«Ὁχι. Δέν εἶναι τά πράγματα ἀκριβῶς ἔτσι. Εἶναι ἡ μισή ἀλήθεια. Τόν π. Ἱ. Κ., πολύτεκνον, ἐχειροτόνησα μετά ἀπό μεγάλη σκέψη. Συγκεκριμένα. Πρό δεκαπενταετίας περίπου ὁ νεαρός Γιάννης, καταγόμενος ἐκ Ν. Ἀγχιάλου Βόλου, παρασυρθεῖς συνελήφθη νά κατέχη μικράν, ἀπειροελάχιστον ποσότητα ναρκωτικῆς οὐσίας διά προ-

σωπική του χρήσιν. Συνελήφθη αλλά δέν κατεδικάσθη. Τό ποινικόν του μητρώον εἶναι λευκόν. Τό ἤλεγξα. Τά χρόνια πού ἠκολούθησαν τῆς συλλήψεώς του καί τῆς ὀλιγοήμερου κρατήσεώς του, ἀνάνηψε ἔχων πνευματικήν ἐπικοινωνίαν μέ τόν Ἡγούμενον τῆς Σιμωνόπετρας π. Ἐλισαῖον καί συχνάζων πολλάκις εἰς Ἅγιον Ὅρος καί ζῶν ἐνοριακήν ζωήν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Ν. Ἀγχιάλου... Τόν Ἰωάννην χειροτόνησα μετά μίαν διετίαν παρακολουθήσεως, σκέψεως καί συγκεντρώσεως πληροφορικῶν...».

Σχόλιο πρῶτο: Δέν μπορῶ νά ἐξηγήσω, πῶς ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης καί οἱ Συνοδικοί δικαστές θεώρησαν ἐπαρκή τήν κατάθεση Θεοκλήτου καί ἀμνήστευσαν τήν κολάσιμη πράξη του, νά προωθήσει στό Ἱερό Θυσιαστήριον ἕνα ἄτομο, πού εἶχε συλληφθεῖ (ἔστω γιά τήν κατοχή ἀπειροελάχιστης ποσότητος) καί γιά τή χρήση ναρκωτικῶν. Τό ὅτι τό ἄτομο αὐτό μπορεῖ νά συνειδητοποίησε τή φθορά τῆς προσωπικότητάς του καί, μέ τή συμπαράσταση λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας νά ἄλλαξε πορεία, εἶναι στροφή ζωῆς, πού ἐγγράφεται στό ἐνεργητικό του καί τό καθιστᾷ ἀξιέπαινο. Ὅμως, σύμφωνα μέ τούς Ἱεροῦς Κανόνες, ἀκόμα καί ἂν φτάσει σέ βαθμό ἀγιότητος, ὥστε νά ἀνασταίνει νεκρούς, «*ἱερεύς οὐ γίνεται*». Δέν ἐπιτρέπεται νά γίνει ἱερέας τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου.

Ἀπό τό κείμενο τοῦ ἀνακριτικοῦ πορίσματος δέν φαίνεται νά σταμάτησαν στίς σχετικές Κανονικές Διατάξεις οἱ Συνοδικοί ἐρευνητές τῆς συγκεκριμένης περίπτωσης καί νά ἐκτίμησαν μέ σοβαρότητα καί μέ προσοχή τά δεδομένα. Ἐδειξαν νά ἐπικυρώνουν τή χειρο-

τονία καί νά ἀμνηστεύουν τό Μητροπολίτη, πού προχώρησε στήν προσφορά τοῦ ἱερατικοῦ χαρίσματος σέ ἄτομο, πού ἦταν γνωστό γιά τή χρήση ναρκωτικῶν οὐσιῶν.

Σχόλιο δεύτερο: Ὁ ἀπολογούμενος Μητροπολίτης βεβαιώνει (ἀληθεύων ἢ ψευδόμενος;) ὅτι ὁ νεαρός Γιάννης «*παρασυρθεῖς συνελήφθη νά κατέχη μικράν, ἀπειροελάχιστον ποσότητα ναρκωτικῆς οὐσίας διά προσωπική του χρήσιν*». Καί ὅτι «*συνελήφθη ἀλλά δέν κατεδικάσθη*». Λυπᾶμαι πολύ, πού βρίσκομαι στή δυσάρεστη θέση νά ἐπισημάνω καί νά ὑπογραμμίσω, πῶς τό κομμάτι αὐτό τῆς ἀπολογίας Κουμαριανοῦ ἀποτελεῖ τουλάχιστον βαρειά ψευδολογία.

Θά ἀναφερθῶ σέ ἕνα ἄρθρο τῆς ἐφημερίδας τοῦ Βόλου «Πρώτη», πού δημοσιεύτηκε στό φύλλο τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2005. Δηλαδή σέ ἡμερομηνία, κατά ἔξι μέρες προγενέστερη τῆς Συνοδικῆς ἐντολῆς, πού ἀνάθετε τό ἔργο τῶν ἀνακρίσεων κατά Κουμαριανοῦ στόν Μητροπολίτη Ξάνθης Παντελεήμονα. Καί κάνω αὐτή τή λεπτολόγο ἀναφορά στή χρονική σειρά τῶν γεγονότων, γιά νά ὑπομνήσω, πῶς τό δημοσίευμα αὐτό κατατέθηκε στόν ἀνακριτή, μαζί μέ ὅλο τό ἄλλο ὕλικό, ἀπό τόν Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνο καί ἦταν ὑποχρεωμένος ὁ ἀνακριτής νά τό ἔχει ἐκτιμήσει κατά τή σύνταξη τοῦ πορίσματος του.

Παρακολουθεῖστε, λοιπόν, τίς ἀποκαλύψεις, πού περιέχονται στό ἄρθρο αὐτό: «*Σέ παράπτωμα τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας φαίνεται νά ὑπέπεσε ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος Κουμαριανός, καθὼς χειροτό-*

νησε σέ ιερέα άτομο πού κατά τό παρελθόν συνελήφθη τρεῖς φορές γιά υπόθεσεις ναρκωτικῶν.

Πρόκειται γιά ἕναν 36χρονο ἄνδρα ἀπό τήν εὐρύτερη περιφέρεια τῆς Μαγνησίας πού στίς 3 Μαΐου 1991, στήν πόλη τῆς Καρδίτσας, μαζί μέ ἕνα ἄλλο άτομο, συλλαμβάνονται νά κατέχουν ποσότητα ἡρωΐνης, βάρους 0,3 γραμμαρίων.

Ἄν καί ἡ ποσότητα εἶναι μικρή, ἐν τούτοις ἡ δίωξη πού ἀσκεῖται σέ βάρος του εἶναι γιά ἀγοραπωλησία καί κατοχή ναρκωτικῶν οὐσκῶν καί τό Αὐτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικεῖο Καρδίτσας, τόν καταδικάζει σέ φυλάκιση 4 ἐτῶν.

Ἡ ἀποφυλάκισή του θά γίνει τό 1995, ἀπό τίς φυλακές Λάρισας, καί στή συνέχεια δηλώνει παρῶν κάθε 1 καί 15 ἐκάστου μηνός στό ἀστυνομικό τμήμα τῆς περιοχῆς του.

Ὁ 36χρονος, θά συλληφθεῖ καί πάλι στίς 5 Ἰουνίου 1995, ἀπό ἀστυνομικούς τῆς Ἀσφάλειας Βόλου, μέ μία δόση ἡρωΐνης.

Τέλος στίς 26 Αὐγούστου 1997, ἀστυνομικοί τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ τῆς περιοχῆς ὅπου διέμενε, τόν συλλαμβάνουν καί πάλι, καθώς σέ σταθμό τοῦ ΚΤΕΛ, μέσα σέ δέμα πού περιεῖχε περιοδικά βρέθηκε ποσότητα ἡρωΐνης 1,8 γραμμαρίων. Παραλήπτης ἦταν ὁ 36χρονος καί ὁ ἀποστολέας, ἄγνωστος.

Μετά τήν καταδίκη του, δέν θά ἀπασχολήσει τίς ἀρχές γιά καμμία υπόθεση πού ἀφορᾷ παραβάσεις τοῦ ποινικοῦ κώδικα.

Ὁ ἴδιος, λίγο καιρό ἀργότερα, μετανόησε καί ἔκανε μεγάλο ἀγώνα γιά νά ἀπεξαρτηθεῖ ἀπό τόν κυκεῶνα τῶν

ναρκωτικῶν. Ἡ οἰκογένειά του στάθηκε δίπλα του ὅλο αὐτό τό διάστημα βιώνοντας τό δικό της Γολγοθά, καθώς ἀνηφόριζε τό δρόμο πρὸς τήν λύτρωση.

Νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ ἴδιος προέρχονταν ἀπό εὐκατάστατη οἰκογένεια, εὐρύτερα γνωστή στήν κοινωνία τοῦ Βόλου.

Ὁ νεαρός τότε Μαγνησιώτης, ἀφοῦ κατάφερε νά ξεφύγει ἀπό τόν θάνατο συμμετεῖχε σέ ἐκδηλώσεις κατά τῶν ναρκωτικῶν, ὅπου ὡς πρώην χρήστης ναρκωτικῶν κατέθετε τίς δικές του μαρτυρίες γιά τήν ἐπίγεια κόλαση πού βίωσε.

Λίγο καιρό ἀργότερα ἐστράφη στό χώρο τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποία καί εἶδε ὡς στήριγμα στά προβλήματα πού βίωνε ἐκείνη τήν περίοδο.

Ἔτσι τοῦ γεννήθηκε καί ἡ ἐπιθυμία νά γίνει ἱερωμένος. Μέ τήν ἐπιθυμία αὐτή ἀπευθύνθηκε καί στόν ἐξομολόγο του, ὥστε νά ζητήσει εὐλογία γιά τό μυστήριο τῆς ἱερωσύνης. Ὅμως οὔτε ὁ ἴδιος ὁ πνευματικός του πατέρας, ἀλλά οὔτε καί ἄλλοι ἱερεῖς τοῦ Βόλου στούς ὁποίους ἀπευθύνθηκε ἐκείνη τή χρονική περίοδο δέν τοῦ ἔδωσαν τήν ἄδεια γιά νά εἰσαχθεῖ στήν ἱερωσύνη.

Νά σημειωθεῖ, ὅτι ὁ ἴδιος ἀντιμετώπιζε τό κώλυμα τῆς φυλάκισης, καθώς μετὰ τῶν προϋποθέσεων καί τῶν προσόντων ὡς πρὸς τόν χειροτονούμενο συγκαταλέγεται καί τό προσόν τῆς καλῆς ἔξωθεν φήμης καί μαρτυρίας.

Σύμφωνα μέ τό Κανονικό Δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας τοῦτο σημαίνει ὅτι δέν πρέπει νά ἔχει διαπράξει τό ἀδίκημα τῆς κλοπῆς, τῆς τοκογλυφίας, τοῦ ἀκούσιου καί ἐκούσιου φόνου, ἀλλά καί νά μὴν ἔχει υποπέσει σέ ἀδικήματα πού τιμωροῦνται ἀπό τήν Πολιτεία μέ φυλάκιση.

Ἀπογοητευμένος ἔφυγε ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Δημητριάδος, καθὼς ὅλα δείχνουν ὅτι βρῆκε καταφύγιο στὶς ἀνοικτές ἀγκάλες τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος.

Νὰ σημειωθεῖ ὅτι χειροτονήθηκε διάκονος πρὸ ἑξαμήνου σέ χωριό τῆς Καρδίτσας, ἐνῶ τὸν περασμένο Νοέμβριο χειροτονήθηκε σέ πρεσβύτερο, σέ χωριό τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῆς Καρδίτσας ὅπου καὶ ὑπηρετεῖ ὡς ἱερέας».

Βάλετε σέ παράλληλες στῆλες τὴν κατάθεση Κουμαριανοῦ καὶ τὸ σαφές, ἀποκαλυπτικό δημοσιογραφικὸ ρεπορτάζ. Θὰ προκύψει μπροστά σας πειστικός ὁ πίνακας τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαφθορᾶς. Θὰ δεῖτε νὰ ἀναδύονται, αὐτόματα, ἡ πλεκτάνη καὶ ἡ ἀπάτη, πού συντονίστηκαν, κατὰ τὴν ἀπόλυση τῶν παρανομιῶν καὶ τῶν ἠθικῶν σπίλων τοῦ «φημισμένου» ἀνὰ τὸ πανελλήνιο ὑποψήφιου, ἀλλὰ μηδέποτε Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ «ξενοφυτευθέντος», ἀλλὰ ἐκριζωθέντος ἀπὸ τὴ Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος Θεόκλητου Κουμαριανοῦ. Οἱ δημοσιογράφοι ἀποτυπώνουν, μέ εὐσυνειδησία, τὰ ἱστορικὰ περιστατικά καί, ἀκριβοδίκαια, ἀποτιμοῦν τίς εὐθύνες. Καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στοχεύοντας στὴν κάλυψη τῶν εὐθυνῶν καὶ στὴν ὠραιοποίηση τῶν βόθρων, κόβουν καὶ ράβουν τὰ γεγονότα καὶ κρεμοῦν μετάλλια ἀξιοσύνης σέ ἀνθρώπους, πού θὰ ὀφείλαν νὰ τοὺς ἀποκλείσουν ὀριστικά ἀπὸ τὴν ὁμήγυρη τῶν λειτουργῶν τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου.

Ἀνακεφαλαιώνοντας, θὰ ἐπιστρέψουμε στό καυτό κομμάτι τοῦ κατηγο-

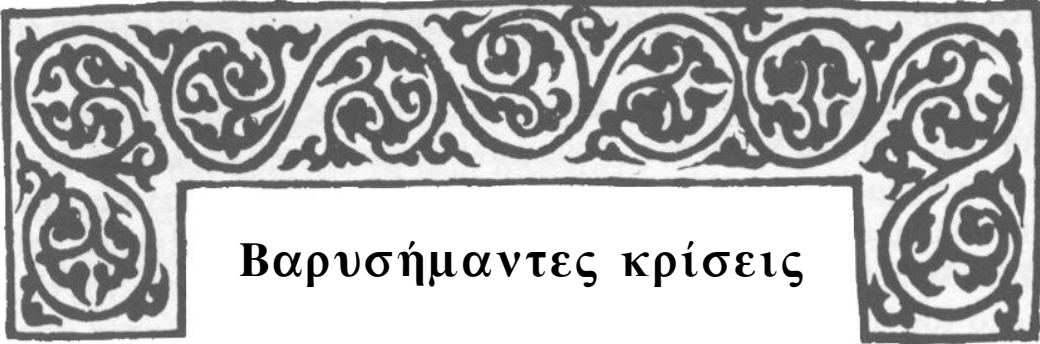
ρητηρίου, πού ἀπαντήθηκε δειλά, ἀλλὰ δέν ἀποσβέσθηκε. Στὴ συνδιασκέδαση τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ, μέ πρόσωπο τοῦ περιβάλλοντός του καὶ μέ ἀμφίεση πολιτική, σέ ὑποπτο κέντρο τῆς περιοχῆς Τρικάλων. Καὶ στὴ σύλληψή του ἀπὸ ὄργανα τῆς τάξης. Ὁ κατηγορούμενος Κουμαριανὸς προσπάθησε νὰ παρακάμψει τὸ γεγονός, μέ τὸν ἱσχυρισμό, ὅτι ποτὲ δέ συνέβηκε κάτι τέτοιο. Καὶ ὅτι ἡ καταγγελία τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου, δέν εἶναι τίποτα ἄλλο, παρά ἀποκύημα φαντασίας.

Ὅμως, μῆνες ὁλόκληρους μετὰ τὴ Συνοδικὴ ἀπόλυση τοῦ Κουμαριανοῦ καὶ δυὸ μέρες μετὰ τὰ Θεοφάνεια καὶ τὴν ἐπίσημη παρασημοφορία του μέ ἐγκόλπιο ἀπὸ τὸν Χριστόδουλο, ἡ ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Ἔθνος», ἔθεσε ἕνα ἐρώτημα, πού, ἴσαμε τούτῃ τῇ στιγμῇ, μένει ἀναπάντητο. Ρώτησε: «Ἀληθεύει ὅτι σημαῖνον κυβερνητικὸ στέλεχος ἔχει στὰ χέρια του πλήρη φάκελλο γιὰ τὸν μητροπολίτη πρῶν Θεσσαλιώτιδος, τὸ περιεχόμενο τοῦ ὁποίου ἀπέτρεψε τὸν Αρχιεπίσκοπο ἀπὸ τὸ νὰ τοποθετήσῃ τὸν κ. Θεόκλητο στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία ἢ στοῦ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Πεντέλης;».

Τὸ δημοσίευμα αὐτὸ ξαναφέρνει στὴν ἐπικαιρότητα τὸ φορτωμένο, ἐπιμαχο φάκελλο. Ὁ Κουμαριανὸς διαμαρτύρεται καὶ ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ φάκελλος εἶναι ἀνύπαρκτος. Καὶ ἡ δημοσιογραφία, πού ξέρει νὰ σκαλίζει θαμμένες ἀμαρτίες, πληροφορεῖ, ὅτι ὑπάρχει καὶ βρίσκεται στὰ χέρια κυβερνητικοῦ στελέχους.

Αὐτὴ ἡ πληροφορία, τὰ λέει ὅλα...

Βαρυσήμαντες κρίσεις

Ο τηλεοπτικός σταθμός MEGA την 1η Μαρτίου παρουσίασε μία πολύ ενδιαφέρουσα έκπομπή, πού άναφερόταν σέ όλη τήν πορεία καί εξέλιξη τοῦ περίφημου «παραδικαστικοῦ κυκλώματος» μέ ἀφορμή τήν ἀπόφαση τοῦ Γαλλικοῦ Δικαστηρίου γιά τήν ἔκδοση στήν Ἑλλάδα τῆς γνωστῆς πρώην ἀνακρίτριας Κων/νας Μπουρμπούλια. Τήν ἐκπομπή ἐπιμελήθηκε καί παρουσίασε ὁ γνωστός δημοσιογράφος Παῦλος Τσίμας.

Διατύπωσαν τίς ἀπόψεις καί τίς κρίσεις τους πολλοί ἐπώνυμοι νομικοί καί δημοσιογράφοι, οἱ ὅποιοι ἀναφέρ-

θηκαν καί στά αἷτια καί στό εὖρος αὐτοῦ τοῦ θλιβεροῦ φαινομένου, πού συνετάραξε γιά μακρό χρόνο τήν ἑλληνική κοινωνία, μέ δυσμενές ἐπακόλουθο νά κλονισθεῖ κατὰ κάποιον βαθμό ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πολιτῶν στή Δικαιοσύνη.

Μεταξύ ἐκείνων, ἀπό τούς ὁποίους ὁ δημοσιογράφος ζήτησε τήν παρέμβασή τους, ἦταν καί ὁ ἐπίτιμος Εἰσαγγελέας τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Εὐάγγελος Κρουσταλάκης. Γνωστός στό νομικό κόσμον καί γιά τό ἀκέραιο δικαστικό του ἦθος καί γιά τήν προσφορά του στή δικαιοσύνη, ἰδιαίτερα μάλι-

Μετά ἀπό αὐτές τίς ἐξελίξεις, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, μέ ὕφος σκληρό, ἀλλά καί μέ τόνο πικρό, προσπαθεῖ νά πείσει τόν προβληματισμένο λαό, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Θεόκλητος δέν εἶναι τιμωρημένος. «*Νά τό πάρετε, ὅλοι σας, εἴδηση*», φωνάζει. Καί ἐκεῖνοι, πού τόν ἀκοῦν, κουνοῦν τό κεφάλι καί ἀπαντοῦν: «*Τιμωρημένος δέν εἶναι*», μιά καί ἡ μηχανή, πού στήθηκε, γιά νά καθαρίσει τήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τούς σκανδαλοποιούς καί τά

σκάνδαλα, περιορίστηκε στό νά ράνει μέ ἄνθη τούς βόθρους. Ἐξοφλημένος, ὅμως, εἶναι, γιατί ἀποδείχτηκε στερημένος τῆς ἀξιοπρέπειας καί τῆς πνευματικῆς ἀντοχῆς, πού θά τόν ἔκαναν νά σηκώσει, μέ ἡρωϊσμό καί πνεῦμα συντριβῆς, τίς εὐθύνες του. Αὐτό τό δεύτερο-νά τό πάρει εἴδηση καί ὁ Χριστόδουλος-εἶναι τελεσίδικον.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

στα από τό ὕπατο ἀξίωμα τοῦ Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀνώτατου Δικαστηρίου. Ἀλλά ὁ κ. Κρουσταλλάκης εἶναι ἐπίσης γνωστός καί γιά τά γνήσια Ὁρθόδοξα θρησκευτικά του φρονήματα, τά ὁποῖα μάλιστα ἰδιαίτερα ἐπισημάνθηκαν, κατά τήν πρό τριετίας ἀποχώρησή του, ἀπό ἔγκριτους παράγοντες τοῦ νομικοῦ κόσμου.

Ἀφοῦ ὁ κ. Κρουσταλλάκης διατύπωσε μέ σαφήνεια τίς ἀπόψεις του καί τούς προβληματισμούς του ἐπάνω στό ἐπίκαιρο δικαστικό ζήτημα, σέ κάποια ἀποστροφή τοῦ λόγου του, ὅχι ἄσχετη, ἀλλά πολύ συναφή, ἀναφέρθηκε καί στήν κάθαρση στήν Ἐκκλησία. Καί εἶπε καί τοῦτα τά βαρυσήματα καί σπουδαῖα, ὅσα μπορέσαμε νά συγκρατήσουμε καί νά τά μεταφέρουμε:

Στό χώρο τῆς Ἐκκλησίας ἡ κάθαρση ἦταν ἕνα πυροτέχνημα. Μερικοί βγήκαν ἀπό μιά μικρή πόρτα, γιά νά ξαναμποῦν ἀπό ἄλλη πόρτα. Ἡ διακαισύνη μέ τά ὄργανά της προχωρεῖ καί συνεχιζεῖ τήν κάθαρση. Καί αὐτό ἀποτελεῖ δεῖγμα ὑγείας. Κάτι ἀνάλογο, ὅμως, δέν παρατηρεῖται στό χώρο τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτές εἶναι διαπιστώσεις καί σκέψεις ἐνός ἀνώτατου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, πού ἐκφράζουν πολλή ἀγωνία καί ἔντονη ἀνησυχία. Καί ὅταν αὐτά λέγονται ἀπό ἕνα πρόσωπο, τό ὁποῖο βρέθηκε, πολύ πρόσφατα, στήν κορυφή τῆς δικαστικῆς Ἱεραρχίας καί

τό ὁποῖο ζεῖ κοντά στά ἐκκλησιαστικά πράγματα, ἐμεῖς δέν θά προσθέσουμε τίποτε ἄλλο. Θά μείνουμε στά λόγια του καί στίς διαπιστώσεις του, χωρίς σχόλια καί χωρίς κριτική. Ἡ ἐκκλησιαστική, ὅμως, ἡγεσία θά πρέπει νά προβληματισθεῖ. Καί ὁ προβληματισμός της θά πρέπει νά εἶναι σοβαρός καί σπουδαῖος. Καί κάτι ἀκόμη. Θά πρέπει νά ἀναζητήσῃ ἄλλη, πιά δόκιμη λέξη, ἡ ὁποία θά ἀντικαστήσῃ τήν προσφιλή της ἔκφραση «ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας», γιά ὅσους μέ ὑπευθυνότητα καί πόνο γιά τήν Ἐκκλησία διατυπώνουν τόν ἀντιρρητικό τους λόγο.

Ὁ Σχολιαστής

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλών Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X